

ZALECENIE RADY**z dnia 20 lipca 2020 r.****w sprawie krajowego programu reform Szwecji na 2020 r., zawierające opinię Rady na temat przedstawionego przez Szwecję programu konwergencji na 2020 r.**

(2020/C 282/27)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 121 ust. 2 i art. 148 ust. 4,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1466/97 z dnia 7 lipca 1997 r. w sprawie wzmocnienia nadzoru pozycji budżetowych oraz nadzoru i koordynacji polityk gospodarczych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 2,uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1176/2011 z dnia 16 listopada 2011 r. w sprawie zapobiegania zakłóceniom równowagi makroekonomicznej i ich korygowania ⁽²⁾, w szczególności jego art. 6 ust. 1,

uwzględniając zalecenie Komisji Europejskiej,

uwzględniając rezolucje Parlamentu Europejskiego,

uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej,

uwzględniając opinię Komitetu ds. Zatrudnienia,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Finansowego,

uwzględniając opinię Komitetu Ochrony Socjalnej,

uwzględniając opinię Komitetu Polityki Gospodarczej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 17 grudnia 2019 r. Komisja przyjęła roczną strategię zrównoważonego wzrostu gospodarczego, rozpoczynając tym samym europejski semestr na rzecz koordynacji polityki gospodarczej w 2020 r. Uwzględniła ona w należytym stopniu Europejski filar praw socjalnych proklamowany przez Parlament Europejski, Radę i Komisję w dniu 17 listopada 2017 r. W dniu 17 grudnia 2019 r. na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1176/2011 Komisja przyjęła również sprawozdanie przedkładane w ramach mechanizmu ostrzegania, w którym wskazała Szwecję jako jedno z państw członkowskich, w przypadku których przeprowadzona zostanie szczegółowa ocena sytuacji.
- (2) Sprawozdanie krajowe 2020 dotyczące Szwecji zostało opublikowane w dniu 26 lutego 2020 r. Zawiera ono ocenę postępów Szwecji w realizacji zaleceń dla tego kraju, przyjętych przez Radę w dniu 9 lipca 2019 r. ⁽³⁾ (zwanych dalej „zaleceniami z 2019 r.”), działań następczych podjętych w związku z zaleceniami z poprzednich lat, a także postępów Szwecji w realizacji jej krajowych celów w ramach strategii „Europa 2020”. Sprawozdanie to objęło również szczegółową ocenę sytuacji przeprowadzoną na podstawie art. 5 rozporządzenia (UE) nr 1176/2011, której wyniki także opublikowano w dniu 26 lutego 2020 r. W wyniku analizy Komisja doszła do wniosku, że w Szwecji występują zakłócenia równowagi makroekonomicznej. W szczególności zawyżony poziom cen nieruchomości mieszkaniowych w połączeniu ze stale rosnącym zadłużeniem gospodarstw domowych stwarza ryzyko nieuporządkowanej korekty. Mogłoby to mieć niekorzystny wpływ na gospodarkę, a potencjalnie również na sektor bankowy. Jakikolwiek negatywny wpływ na sektor bankowy może również spowodować negatywne skutki uboczne w krajach sąsiadujących za sprawą systemowych wzajemnych powiązań finansowych. W ostatnich latach wprowadzono już pewne środki, aby zlikwidować te zakłócenia równowagi. Środki te przyniosły jednak jak dotąd niewielkie skutki. Nie udało się usunąć poważnych luk w polityce, w szczególności w odniesieniu do bodźców podatkowych zachęcających do finansowania zakupu nieruchomości mieszkalnych długiem, ani też poprawić podaży nieruchomości mieszkalnych, w szczególności sytuacji na rynku wynajmu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 209 z 2.8.1997, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 306 z 23.11.2011, s. 25.⁽³⁾ Dz.U. C 301 z 5.9.2019, s. 159.

- (3) W dniu 11 marca 2020 r. Światowa Organizacja Zdrowia oficjalnie uznała epidemię COVID-19 za globalną pandemię. Stanowi ona poważne zagrożenie w zakresie zdrowia publicznego dla obywateli, społeczeństw i gospodarek. Znacznie obciąża krajowe systemy ochrony zdrowia, zakłóca globalne łańcuchy dostaw, powoduje wahania na rynkach finansowych, wywołuje wstrząsy popytu konsumpcyjnego oraz negatywne efekty w różnych sektorach. Stwarza zagrożenie dla zatrudnienia i dochodów obywateli oraz dla działalności przedsiębiorstw. Spowodowała silny wstrząs gospodarczy, który już teraz wywołuje w Unii poważne konsekwencje. W dniu 13 marca 2020 r. Komisja przyjęła komunikat wzywający do skoordynowanej reakcji gospodarczej na kryzys, obejmującej wszystkie podmioty na poziomie krajowym i unijnym.
- (4) Kilka państw członkowskich ogłosiło stan nadzwyczajny lub wprowadziło środki nadzwyczajne. Wszelkie tego typu środki powinny być ściśle proporcjonalne, konieczne, ograniczone w czasie i zgodne ze standardami europejskimi i międzynarodowymi. Powinny one podlegać nadzorowi demokratycznemu i niezależnej kontroli sądowej.
- (5) W dniu 20 marca 2020 r. Komisja przyjęła komunikat w sprawie uruchomienia ogólnej klauzuli korekcyjnej w ramach paktu stabilności i wzrostu. Ogólna klauzula korekcyjna określona w art. 5 ust. 1, art. 6 ust. 3, art. 9 ust. 1 i art. 10 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1466/97 oraz w art. 3 ust. 5 i art. 5 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1467/97⁽⁴⁾ ułatwia koordynację polityk budżetowych w czasie poważnego pogorszenia koniunktury gospodarczej. W swoim komunikacie z dnia 20 marca 2020 r. Komisja uznała, że w świetle spodziewanego poważnego pogorszenia koniunktury gospodarczej w związku z pandemią COVID-19 spełnione zostały warunki uruchomienia tej ogólnej klauzuli korekcyjnej, oraz zwróciła się do Rady o zatwierdzenie tego stwierdzenia. W dniu 23 marca 2020 r. ministrowie finansów państw członkowskich zgodzili się z oceną Komisji. Uzgodnili, że poważne pogorszenie koniunktury gospodarczej wymaga zdecydowanej, ambitnej i skoordynowanej reakcji. Uruchomienie ogólnej klauzuli korekcyjnej pozwala na czasowe odstępstwo od ścieżki dostosowawczej prowadzącej do średniookresowego celu budżetowego, pod warunkiem że nie zagraża to stabilności fiskalnej w średnim okresie. W przypadku części naprawczej Rada może również zdecydować, na podstawie zalecenia Komisji, o przyjęciu zmienionego kursu polityki fiskalnej. Ogólna klauzula korekcyjna nie zawiesza procedur paktu stabilności i wzrostu. Pozwala ona państwom członkowskim na odstępstwo od wymogów budżetowych, które miałyby zastosowanie w normalnych warunkach, a jednocześnie umożliwia Komisji i Radzie wprowadzenie koniecznych środków koordynacji polityki w ramach paktu stabilności i wzrostu.
- (6) Potrzebne są stałe działania, aby ograniczyć i kontrolować rozprzestrzenianie się pandemii COVID-19, wzmocnić odporność krajowych systemów ochrony zdrowia, złagodzić społeczno-gospodarcze skutki pandemii za pomocą środków wspierających przedsiębiorstwa i gospodarstwa domowe oraz zapewnić odpowiednie warunki bezpieczeństwa i higieny w miejscu pracy w celu wznowienia działalności gospodarczej. Unia powinna w pełni wykorzystywać różne dostępne jej narzędzia, aby wspierać wysiłki państw członkowskich w tych obszarach. Jednocześnie państwa członkowskie i Unia powinny wspólnie przygotowywać środki konieczne do przywrócenia normalnego funkcjonowania naszych społeczeństw i gospodarek oraz zrównoważonego wzrostu gospodarczego, uwzględniając między innymi transformację ekologiczną i cyfrową oraz wyciągając wnioski z kryzysu.
- (7) Kryzys związany z COVID-19 uwypuklił elastyczność, jaką zapewnia rynek wewnętrzny, umożliwiając dostosowanie się do nadzwyczajnych sytuacji. Aby jednak zapewnić szybkie i sprawne przejście do etapu odbudowy gospodarki oraz przywrócenia swobodnego przepływu towarów, usług i pracowników, należy znieść środki wyjątkowe utrudniające normalne funkcjonowanie rynku wewnętrznego, gdy tylko przestaną one być konieczne. Obecny kryzys pokazał, że sektor ochrony zdrowia musi dysponować planami gotowości na wypadek sytuacji kryzysowej. Kluczowymi elementami koniecznymi do opracowania szerszej zakrojonych planów gotowości na wypadek sytuacji kryzysowej są między innymi ulepszone strategie zakupów, zdywersyfikowane łańcuchy dostaw oraz rezerwy strategiczne podstawowych produktów i materiałów.

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1467/97 z dnia 7 lipca 1997 r. w sprawie przyspieszenia i wyjaśnienia procedury nadmiernego deficytu (Dz.U. L 209 z 2.8.1997, s. 6).

- (8) Prawodawca Unii już znowelizował odpowiednie uregulowania, przyjmując rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/460⁽⁵⁾ oraz (UE) 2020/558⁽⁶⁾, aby umożliwić państwom członkowskim uruchomienie wszystkich niewykorzystanych zasobów z europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych w celu przeciwdziałania nadzwyczajnym skutkom pandemii COVID-19. Zmiany te zapewnią dodatkową elastyczność oraz uprościć i usprawnią procedury. Aby zmniejszyć presję na przepływy środków pieniężnych, państwom członkowskim umożliwiono również skorzystanie w roku obrachunkowym 2020–2021 ze stopy współfinansowania z budżetu Unii w wysokości 100 %. Zachęca się Szwecję do pełnego wykorzystania tych możliwości w celu wspierania najbardziej dotkniętych osób i sektorów.
- (9) Społeczno-gospodarcze skutki pandemii najprawdopodobniej będą rozkładać się nierównomiernie w Szwecji ze względu na różne modele specjalizacji; dotyczy to w szczególności obszarów, które są w znacznym stopniu uzależnione od turystyki oraz – ogólniej – od działalności gospodarczej opartej na bezpośrednim kontakcie z klientem. Wiąże się z tym istotne ryzyko pogłębienia się dysproporcji regionalnych i terytorialnych w Szwecji, co dodatkowo pogorszyłoby obserwowaną już tendencję do powolnego wzrostu nierówności między regionem stołecznym a pozostałymi regionami kraju oraz między miastami a obszarami wiejskimi. Obecna sytuacja, która grozi również przejściowym zniweczeniem procesu konwergencji między państwami członkowskimi, wymaga ukierunkowanych działań politycznych.
- (10) W dniu 27 kwietnia 2020 r. Szwecja przedłożyła swój krajowy program reform na 2020 r., a w dniu 28 kwietnia 2020 r. – program konwergencji na 2020 r. W celu uwzględnienia powiązań między tymi dwoma programami poddano je jednoczesnej ocenie.
- (11) Szwecja jest obecnie objęta częścią zapobiegawczą paktu stabilności i wzrostu.
- (12) W programie konwergencji na 2020 r. rząd planuje pogorszenie salda nominalnego z nadwyżki na poziomie 0,4 % produktu krajowego brutto (PKB) w 2019 r. w kierunku deficytu w wysokości 3,8 % PKB w 2020 r. Prognozuje się, że deficyt obniży się do 1,4 % PKB w 2021 r., a do 2023 r. osiągnie nadwyżkę na poziomie 1,5 % PKB. W programie konwergencji na 2020 r. przewidziano, że relacja długu sektora instytucji rządowych i samorządowych do PKB, po spadku w 2019 r. do 35 % PKB, wzrośnie w 2020 r. do 40 %. Na perspektywy makroekonomiczne i fiskalne wpływa duża niepewność związana z pandemią COVID-19.
- (13) W odpowiedzi na pandemię COVID-19 oraz w ramach skoordynowanego unijnego podejścia Szwecja przyjęła w odpowiednim czasie środki budżetowe mające na celu zwiększenie zdolności swojego systemu ochrony zdrowia, powstrzymanie pandemii oraz pomoc tym osobom i sektorom, które zostały szczególnie nią dotknięte. W programie konwergencji na 2020 r. wskazano, że wspomniane środki budżetowe stanowią 2,4 % PKB. Obejmują one: wzmocnienie usług opieki zdrowotnej (0,1 % PKB), pomoc doraźną dla sektorów znajdujących się w trudnej sytuacji (1,6 % PKB) oraz środki z zakresu polityk rynku pracy i polityk społecznych (0,2 % PKB). Ponadto Szwecja zapowiedziała środki, które wprawdzie nie mają bezpośredniego wpływu na budżet, ale przyczynią się do wsparcia płynności przedsiębiorstw. Zgodnie z programem konwergencji na 2020 r. środki te obejmują w szczególności odroczenia płatności podatków w wysokości do 6,9 % PKB, a także różnego rodzaju gwarancje kredytowe i rozbudowane instrumenty kredytowe w wysokości ok. 4,7 % PKB. Ogólnie rzecz biorąc, działania podjęte przez Szwecję są zgodne z wytycznymi określonymi w komunikacie Komisji z dnia 13 marca 2020 r. Pełne wdrożenie środków nadzwyczajnych i wspierających środków fiskalnych, a następnie przeorientowanie polityk fiskalnych na osiągnięcie ostrożnej sytuacji fiskalnej w średnim terminie, kiedy pozwolą na to warunki ekonomiczne, przyczyni się do ochrony stabilności fiskalnej w średnim terminie.
- (14) Według prognozy Komisji z wiosny 2020 r. przy założeniu niezmiennego kursu polityki saldo sektora instytucji rządowych i samorządowych Szwecji w 2020 r. wyniesie -5,6 % PKB, a w 2021 r. osiągnie -2,2 % PKB. Prognozuje się, że wskaźnik zadłużenia sektora instytucji rządowych i samorządowych w latach 2020 i 2021 utrzyma się poniżej poziomu 60 % PKB.
- (15) W dniu 20 maja 2020 r. Komisja opublikowała sprawozdanie sporządzone zgodnie z art. 126 ust. 3 Traktatu w związku z planowanym przekroczeniem przez Szwecję w 2020 r. prognozy deficytu wynoszącego 3 % PKB. Ogólnie rzecz biorąc, analiza Komisji wskazuje, że kryterium deficytu określone w Traktacie i rozporządzeniu (WE) nr 1467/97 nie zostało spełnione.

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/460 z dnia 30 marca 2020 r. zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013 oraz (UE) nr 508/2014 w odniesieniu do szczególnych środków w celu uruchomienia inwestycji w systemach ochrony zdrowia państw członkowskich oraz w innych sektorach ich gospodarek w odpowiedzi na epidemię COVID-19 (Inicjatywa inwestycyjna w odpowiedzi na koronawirusa) (Dz.U. L 99 z 31.3.2020, s. 5).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/558 z dnia 23 kwietnia 2020 r. zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1301/2013 i (UE) nr 1303/2013 w odniesieniu do szczególnych środków zapewniających wyjątkową elastyczność na potrzeby wykorzystania europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych w odpowiedzi na epidemię COVID-19 (Dz.U. L 130 z 24.4.2020, s. 1).

- (16) Po wybuchu pandemii COVID-19 nastąpiło bezprecedensowe spowolnienie gospodarki Szwecji. Prognoza Komisji z wiosny 2020 r. przewiduje, że w 2020 r. bezrobocie wzrośnie do 9,7 %, a w 2021 r. spadnie do 9,3 %. Oczekuje się, że wystąpi znaczny spadek spożycia prywatnego, w szczególności w najbardziej narażonych kategoriach konsumpcji, takich jak transport, restauracje i zakwaterowanie. Przewiduje się, że spadek nakładów brutto na środki trwałe będzie jeszcze wyraźniejszy, niż ma to miejsce w przypadku konsumpcji, co w dużej mierze wynika z niepewności co do tempa odbudowy gospodarki. Władze szwedzkie wcześniej zaczęły wprowadzać środki i stopniowo intensyfikowały środki polityki, w miarę rozprzestrzeniania się pandemii COVID-19. Środki te obejmowały opiekę zdrowotną i dotyczyły skutków gospodarczych. Środki dotyczące ochrony zdrowia obejmują wsparcie gospodarcze ze strony władz na szczeblu centralnym dla władz lokalnych i regionalnych odpowiedzialnych za system ochrony zdrowia w odniesieniu do dodatkowych kosztów ponoszonych przez nie w związku z pandemią COVID-19. W kwestii gospodarki rząd podjął szereg działań mających na celu zmniejszenie kosztów sektora przedsiębiorstw (zwolnienia krótkoterminowe, koszty świadczeń chorobowych, odstąpienie od pobierania ze składek na ubezpieczenia społeczne od pracodawców, gwarancje kredytowe i obniżanie czynszu), a także zapewnienie płynności przedsiębiorstw (odroczenie płatności podatkowych, w tym płatności podatku od wartości dodanej (VAT)). Ponadto szwedzki bank centralny Sveriges Riksbank zdecydował się na udzielanie kredytów przedsiębiorstwom za pośrednictwem banków, na zakup obligacji skarbowych i obligacji komunalnych, a także zabezpieczył obligacje zabezpieczone hipoteką i obligacje oraz papiery komercyjne emitowane przez szwedzkie przedsiębiorstwa niefinansowe. W procesie opracowywania i realizacji tych działań należy wziąć pod uwagę odporność sektora bankowego. Riksbank zawarł również umowy w sprawie swapu walutowego z innymi bankami centralnymi, aby zapewnić sektorowi finansowemu dostępność najważniejszych walut. Rozszerzono politykę społeczną i politykę rynku pracy, na przykład poprzez tymczasowe zmiany w świadczeniach chorobowych, zwiększenie świadczeń dla bezrobotnych, obniżenie wymogów w zakresie dostępu do systemu świadczeń dla bezrobotnych oraz poprzez aktywną politykę rynku pracy i edukacji (np. zielone miejsca pracy, rozszerzony program „Praca na nowy start”, kursy letnie, większa liczba studentów w szkolnictwie wyższym).
- (17) Krótkoterminowe działania Szwecji w ramach reakcji na pandemię COVID-19 zależą od zapewnienia odpowiednich zasobów i buforów w zakresie zdolności oraz dostosowania ról i obowiązków personelu medycznego. W perspektywie średnioterminowej powinno to również doprowadzić do stworzenia sprawnej i zrównoważonej pod względem geograficznym ochrony zdrowia, odpowiedniego rozmieszczenia personelu medycznego w różnych punktach placówek leczniczych (na przykład na oddziałach opieki ambulatoryjnej i oddziałach leczenia szpitalnego) oraz do uniknięcia strukturalnego niedoboru personelu medycznego. Wykorzystanie przez Szwecję silnego sektora badań naukowych i innowacji na potrzeby działań stymulowanych nauką może przyczynić się do postępów w zakresie opracowywania szczepionek, leczenia i diagnostyki oraz przełożenia wyników badań naukowych na politykę w zakresie zdrowia publicznego.
- (18) Wspieranie dostępności umiejętności, a w szczególności umiejętności cyfrowych, może utrzymać wyższy wzrost wydajności dzięki badaniom i innowacjom w sektorach zaawansowanych technologii oraz pomóc w osiągnięciu ambitnych celów Szwecji w zakresie klimatu i energii zawartych w jej krajowym planie w dziedzinie energii i klimatu. Inwestycje są również potrzebne, by zmniejszyć różnice w wynikach kształcenia między osobami uczącymi się ze środowisk migracyjnych a tymi, które pochodzą ze Szwecji. Wysoka jakość siły roboczej w znacznym stopniu przyczyniła się do wzrostu wydajności pracy, jednak efekt ten przestał być widoczny jeszcze przed kryzysem związanym z COVID-19. Niezbędna będzie również integracja na rynku pracy grup, których potencjał nie był w pełni wykorzystany przed kryzysem, takich jak migranci spoza UE czy osoby z niepełnosprawnościami. Niedobór wykwalifikowanej kadry jest szczególnie wyraźny w dziedzinie edukacji, ochrony zdrowia, pracy społecznej, technologii informacyjno-komunikacyjnych, przemysłu i budownictwa.
- (19) W celu wspierania odbudowy gospodarki ważne będzie przyspieszenie realizacji gotowych projektów w zakresie inwestycji publicznych i promowanie inwestycji prywatnych, m.in. w drodze odpowiednich reform. W sektorze cyfrowym i w sektorze mikroelektroniki ponad 50 % pracodawców zgłasza niedobór wykwalifikowanej kadry mający wpływ na wzrost. Utrzymanie wysokiego udziału wydatków publicznych w badaniach naukowych jest niezbędnym warunkiem poprawy wydajności. Do przywrócenia wzrostu wydajności pracy potrzebne jest również zwiększenie kapitału i większe inwestycje w sektorze zaawansowanych technologii i sektorze innowacyjnym. Upowszechnianie nowych technologii cyfrowych wśród małych i średnich przedsiębiorstw przyczyni się do zwiększenia wydajności. Kryzys pokazał, jak ważna jest infrastruktura cyfrowa oraz że szybka i stabilna łączność musi być dostępna we wszystkich miejscach, w których ludzie mieszkają lub pracują. Istotną rolę będzie odgrywać rozwój mobilnych sieci szerokopasmowych w paśmie 700 MHz, podobnie jak możliwość finansowego wsparcia rozwoju stałych łączy szerokopasmowych. Zbliżająca się aukcja 5G stanowić będzie dodatkowy impuls dla cyfryzacji szwedzkiej gospodarki. Cel, jakim jest osiągnięcie neutralnego pod względem klimatu społeczeństwa w 2045 r., będzie również wymagał inwestycji w badania naukowe i innowacje umożliwiające opracowanie i wdrożenie nowatorskich, konkurencyjnych rozwiązań w dziedzinie dekarbonizacji oraz skoordynowanych działań społecznych i politycznych. Zmniejszenie emisji gazów cieplarnianych w Szwecji ma nastąpić przede wszystkim dzięki ograniczeniu tych emisji w transporcie. W programie politycznym znajduje się kompleksowe i stosunkowo szybkie przekształcenie

floty, tak by składała się głównie z pojazdów niskoemisyjnych. Planowane inwestycje w infrastrukturę kolejową są istotne dla ułatwienia podziału zadań przewozowych i osiągnięcia ambitnego celu klimatycznego Szwecji. Elektryfikacja transportu i przemysłu wymagać będzie znacznych inwestycji w wytwarzanie i dystrybucję energii. Programowanie przewidzianego we wniosku Komisji Funduszu na rzecz Sprawiedliwej Transformacji na lata 2021–2027 mogłoby pomóc Szwecji sprostać niektórym wyzwaniom związanym z przejściem na gospodarkę neutralną dla klimatu, w szczególności na terytoriach objętych załącznikiem D do sprawozdania krajowego 2020. Pozwoliłoby to Szwecji optymalnie wykorzystać ten fundusz.

- (20) Utrzymujące się doniesienia o podejrzanym praniu pieniędzy wpłynęły na reputację szwedzkich banków, a zapobieganie praniu pieniędzy pozostaje jednym z priorytetów dla Szwecji. Skuteczny nadzór wymaga zwiększenia zasobów i odpowiednich procedur w celu zastosowania podejścia opartego na analizie ryzyka. Szwecja przyznała, że potrzebne są dodatkowe zasoby umożliwiające sprawowanie odpowiedniego nadzoru i prowadzenie dochodzeń, a także wzmocniła zdolności swojego organu nadzoru finansowego. Zdolności tego organu są jednak wciąż za małe w stosunku do wielkości szwedzkiego sektora finansowego. Wyzwania z nim związane nie zniknęły i nadal należy w pełni wdrożyć podejście oparte na analizie ryzyka.
- (21) Podczas gdy zalecenia zawarte w niniejszym zaleceniu (zwane dalej „zaleceniami z 2020 r.”) koncentrują się na łagodzeniu społeczno-gospodarczych skutków pandemii COVID-19 i ułatwianiu odbudowy gospodarki, zalecenia z 2019 r. obejmowały również reformy, które są niezbędne do podjęcia średnio- i długoterminowych wyzwań strukturalnych. Zalecenia z 2019 r. pozostają aktualne i będą nadal monitorowane w ramach kolejnego europejskiego semestru w przyszłym roku. Obejmuje to zalecenia z 2019 r. dotyczące polityk gospodarczych związanych z inwestycjami. Wszystkie zalecenia z 2019 r. powinny być uwzględniane przy strategicznym programowaniu finansowania w ramach polityki spójności w okresie po 2020 r., w tym na potrzeby środków łagodzących i strategii wyjścia wdrażanych w odpowiedzi na obecny kryzys.
- (22) Europejski semestr zapewnia ramy stałej koordynacji polityki gospodarczej i zatrudnienia w Unii, co może przyczynić się do osiągnięcia gospodarki zrównoważonej. W swoich krajowych programach reform na 2020 r. państwa członkowskie podsumowały postępy w realizacji określonych przez Organizację Narodów Zjednoczonych celów zrównoważonego rozwoju. Poprzez zapewnienie pełnej realizacji zaleceń z 2020 r. Szwecja przyczyni się do postępów w realizacji celów zrównoważonego rozwoju oraz do wspólnych wysiłków na rzecz zapewnienia konkurencyjnej zrównoważoności w Unii.
- (23) W ramach europejskiego semestru 2020 Komisja przeprowadziła wszechstronną analizę polityki gospodarczej Szwecji, a następnie opublikowała ją w sprawozdaniu krajowym 2020. Komisja oceniła również program konwergencji na 2020 r. i krajowy program reform na 2020 r. oraz działania następcze podjęte w odpowiedzi na zalecenia skierowane do Szwecji w poprzednich latach. Komisja wzięła pod uwagę nie tylko ich znaczenie dla stabilnej polityki fiskalnej i społeczno-gospodarczej w Szwecji, ale także ich zgodność z unijnymi przepisami i wytycznymi, ze względu na konieczność wzmocnienia ogólnego zarządzania gospodarczego w Unii przez wnoszenie opracowanego na szczeblu unijnym wkładu w przyszłe decyzje krajowe.
- (24) W świetle niniejszej oceny Rada przeanalizowała program konwergencji na 2020 r., a jej opinia ⁽⁷⁾ znajduje odzwierciedlenie w szczególności w zaleceniu 1 poniżej.
- (25) W świetle dokonanej przez Komisję szczegółowej oceny sytuacji i powyższej oceny Rada przeanalizowała krajowy program reform na 2020 r. i program konwergencji na 2020 r. W zaleceniach dla poszczególnych krajów z 2020 r. uwzględniono fakt, że w ramach dążenia do korekty zakłóceń równowagi należy w pierwszej kolejności stawić czoła pandemii COVID-19 i sprzyjać odbudowie gospodarki. W związku z tym, że zalecenia dla poszczególnych krajów z 2020 r. zostały przeorientowane na cel, jakim jest łagodzenie społeczno-gospodarczych skutków pandemii COVID-19 i ułatwienie odbudowy gospodarki, żadne z przedmiotowych zaleceń nie odnosi się bezpośrednio do zakłóceń równowagi makroekonomicznej stwierdzonych przez Komisję na podstawie art. 6 rozporządzenia (UE) nr 1176/2011,

NINIEJSZYM ZALECA Szwecji w latach 2020 i 2021:

1. Podjęcie wszelkich działań, zgodnie z ogólną klauzulą korekcyjną w ramach paktu stabilności i wzrostu, niezbędnych do skutecznego zaradzenia pandemii COVID-19 i do wspomoczenia gospodarki, a następnie wsparcia jej odbudowy. Gdy pozwolą na to warunki ekonomiczne – prowadzenie polityk fiskalnych mających na celu osiągnięcie ostrożnej sytuacji fiskalnej w średnim terminie i zapewnienie długookresowej zdolności do obsługi długu, przy jednoczesnym zwiększeniu inwestycji. Zapewnienie odporności systemu ochrony zdrowia, m.in. poprzez wystarczające zapasy kluczowych produktów medycznych, dostępność krytycznej infrastruktury i właściwej liczby pracowników służby zdrowia.

⁽⁷⁾ Na podstawie art. 9 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1466/97.

2. Wspieranie innowacji oraz edukacji i rozwijania umiejętności. Przyspieszenie realizacji gotowych projektów w zakresie inwestycji publicznych i promowanie inwestycji prywatnych, aby wspierać odbudowę gospodarki. Skoncentrowanie inwestycji na transformacji ekologicznej i cyfrowej, w szczególności na czystym i wydajnym wytwarzaniu i wykorzystaniu energii, na sektorze innowacyjnym i sektorze zaawansowanych technologii, sieciach 5G oraz na zrównoważonym transporcie.
3. Poprawę skuteczności nadzoru nad przeciwdziałaniem praniu pieniędzy i skuteczne egzekwowanie ram przeciwdziałania praniu pieniędzy.

Sporządzono w Brukseli dnia 20 lipca 2020 r.

W imieniu Rady
J. KLOECKNER
Przewodnicząca
